

Személyesen ezek jellemzik Kepes András nevelési elveit, ugyanakkor fontosnak tartja a következetességet, a biztonságot, az őszinteséget – tudhatták meg tőle személyesen azok, akik részt vettek a május 10-én tartott Szülők Akadémiáján az ANK-ban.

Napbarnított, vékony, elegánsan laza, kissé már ősülő halántékú, a hölgyek alaposan szemrevételezik a neves televíziós személyiséget, ahogy bevonul az ANK Művelődési Házának színháztermébe, hogy megkezdje előadását. Mi más is lehetett volna a téma, mint „A gyerekekhez való viszony a különböző kultúrákban”. Akik látták már Kepes korábbi munkáit, azok tudták, hogy a világ számos pontján járva sikerült már közelebbi kapcsolatba kerülnie az ott élő családokkal és bepillantást nyernie a miénktől, vagy mondhatjuk úgy, hogy az európaiától egészen eltérő családi életetekbe, együttélési, nevelési szokásokba.

Kepes András azonban ezt nem felnőtt fejjel tapasztalta meg először, hiszen már gyermekként három földrészen, három nyelven tanult, igyekezett beilleszkedni az eltérő kultúrákba, igyekezett barátokat szerezni, minél több mindent megismerni

az adott ország szokásaiból. A Szülők Akadémiáján beszélt arról, hogy nem csak földrészenként, országonként, vallásonként lehet eltérő a családfelfogás, a szülő-gyerek kapcsolat, a nevelés, hanem természetesen koronként, sőt a nevelési szakemberek ránk gyakorolt hatása szerint is. Bemutatta a Világfalu című filmsorozatának egyik epizódját, a Hová szülessünk? címűt, amely kiemeli az eltérő – elsősorban természeti népek – nevelési szokásait, illetve meglepő módon különleges azonosságokra is rávilágít. Ilyen például a Peruban élő egyik indián törzs avatási szertartása, amikor 3 éves korában a hajtincsek levágásának rituáléjával avatják a közösség tagjává a kisgyereket, ám meglepő módon ugyanez a rituálé avatja a zsidó közösség tagjává a 3 éves gyermekeket is. Kepes beszélt arról is, hogy bár az 1960-as évek lázadó ifjúsága úgy gondolta a kommunákban teljesebb az élet, mára beigazolódott, hogy a család segítheti legjobban a gyerekek, sőt akár a felnőttek kibontakozását is. Persze, hogy milyen típusú család – egy férj, több feleséggel, vagy fordítva, próbaházasságon átesett fiatalok által alkotott vagy első, második, stb. házasság által létrejött család -, az függ a szokásoktól, a vallástól a társadalmi tradícióktól.

A közönség érdeklődő volt és nyitott

Az előadás és a filmbejátszás után a jelenlévők Kepes András saját nevelési elveiről, családfelfogásáról is kérdezték, illetve

arról, hogy számára melyik kultúra tetszett a legjobban. Kepes elmondta, hogy 6 gyermeke és 4 unokája van, és míg az első két lányánál a Spock féle útmutatások szerint nevelték feleségével a gyermekeiket, a következő gyerekeknél ez már másként alakult. A „...majd ahogy a gyerek akarja...” gondolattal ellentétben a második és a harmadik felesége már a sokkal szigorúbb, következetesebb nevelést gyakorolja, „.....a négyes az nem jó jegy...”, de úgy látja azzal, hogy ő minden esetben egy határozott támogatói, ellenőrzői szerepet gyakorolt, eddig minden gyereke boldog, sikeres. A két legkisebb, 7 és 1 évesek, is ebben a szigorúbb szellemben nevelkednek. Arra a kérdésre, hogy melyik kultúra, családfelfogás, vagy nevelési elv tetszik neki a legjobban úgy válaszolt, minden kultúrának vannak értékei, nyitottnak, toleránsnak és befogadónak kell lenni velük, sőt, ha úgy gondoljuk, hogy bizonyos kultúrák értékei számunkra hasznosak, nem szégyen tanulni belőlük.

Kepes András május 29-én jön legközelebb Pécsre, akkor a Zsolnay Negyedbe, amikor új könyvét, a Tövispusztát mutatja be a nagyközönségnek.